

F.t. beslutning vedr. nedbringelse af statens udgifter

Dermed bliver der tid til at bringe forudsætningerne i stand for f. eks. en omlægning af det offentlige serviceniveau.

Venstres forslag vil gøre det muligt at gennemføre en sådan langsigtet styring af de offentlige udgifter.

4. Forslaget generelt

Forslaget tager udgangspunkt i de budgetoverslag for årene 1982-84, der står opført i finanslovsforslaget for 1981. Anmærkninger I. Disse budgetoverslag fortæller, hvad der sker, hvis der ikke gøres noget ved det eksisterende udgiftsniveau og de gældende planer for fremtiden.

Forslagsstillerne ønsker det deri indeholdte sæt af målsætninger afløst af nogle nye, som dæmper det offentlige ressourceforbrug langt stærkere i løbet af de 3 år. Disse nye målsætninger udtrykkes ved de anførte ændringsforslag til budgetoverslagstallene. Når ændringsforslagene indregnes, er der derved skabt et sæt *budgetteringsrammer* i lighed med dem, der hvert år i februar udsendes fra finansministeren til alle ministerier, og som er normgivende for disses bidrag til finanslovsforslaget for det følgende år.

Forskellen er blot, at de her foreslåede budgetteringsrammer også medtager de *lovbundne* udgifter, hvilket er naturligt, da folketingets jo i modsætning til ministeren har magt til at ændre lovene. Budgetteringsrammen fungerer her som et pålæg til regeringen om at forberede og fremsætte de lovforslag, der skal til for at ændre udgiftsudviklingen i den angivne retning, jfr. bemærkningerne til de enkelte budgetteringsrammer.

Budgetteringsrammerne for 1981 blev udsendt til ministerierne februar 1980. Hvis ministerierne skal have den fornødne tid til at indrette sig på de ændrede vilkår, så er det vigtigt, at folketinget færdigbehandler nærværende forslag samtidig med finanslovsforslaget for 1981.

Da der med disse budgetteringsrammer gives administrationen god tid til at udforme de foreslåede besparelser, og da der for de næstfølgende år er endnu større muligheder for at tilpasse områder til de nye økonomiske rammer, er ændringsforslagene ikke opført med samme præcisionsgrad som ved traditionelle ændringsforslag til finansloven, jfr. venstres ændringsforslag til finansloven 1980. Der gives dermed ministrene og deres administration større spillerum og mulighed for at finde besparelser med mindst ulempe for de berørte og med god tid til ændringer af cirkulærer og love, opsigelser af overenskomster m. v.

5. Supplerende forslag

Ud over de stillede forslag opfordres regeringen til på længere sigt at tage gældende lønindplaceringer op til overvejelse. Der er overflod af akademikere, men mangel på ansøgere i både DSB, postvæsenet og politiet. Alligevel får de første langt bedre løn- og arbejdsvilkår end de sidstnævnte grupper, der også er saktet agterud i forhold til den private sektor under de seneste års mislykkede indkomstpolitik. Det kan selvsagt ikke rettes op fra den ene overenskomstperiode til den anden, men kræver flere års tilpasning.

Endvidere opfordres regeringen til at lægge mere dynamik ind i budgetlægningen, f. eks. ved at pålægge alle styrelser at udfærdige en årlig offentlig plan for, hvad de ville gøre, hvis de skulle indskrænke virksomheden 10 pct., og hvis de skulle udvide virksomheden 10 pct. Det ville give ministrene og folketingets inspiration til nyvurderinger og bedre ressourceanvendelse, og det ville befri ledere fra at blive uvenner med personalet på grund af udvist evne til nytænkning. Derudover bør finansministeriet praktisere en egentlig »0-budgettering«, hvor udgiftsområderne nyvurderes til bunds.

Endelig opfordres regeringen til at overveje brugen af produktivitetsfremmende lønsystemer samt konkrete belønninger til personalegrupper, der kommer med forslag til, hvordan deres arbejdsområde kan rationaliseres. Eventuelle besparelser ved sådanne forslag skal aldrig kunne ramme de aktuelt ansatte, der tværtimod skal belønnes både kontant og med hensyn til forfremmelsesmuligheder.

6. 1982-finansloven

Nærværende forslags andet punkt pålægger regeringen at fremlægge sine budgetteringsrammer for 1983-85 (også for de lovbundne udgifter) i form af et beslutningsforslag til vedtagelse samtidig med finansloven for 1982. Det bør senest fremsættes ved folketingets åbning i oktober, så det kan indgå i åbningsdebatten, der jo samtidig er finanslovens 1. behandling. (Det kunne evt. indgå i finanslovsforslagets såkaldte »Anmærkninger I«).

Kun derved kan folketingets arbejde med finanserne få det langsigtede perspektiv, som er forudsætningen for enhver form for styring i vore dages samfund.

Det bemærkes, at amter og kommuner for længst har indført 4-årsperspektivet i planlægningen. Nu bør folketingets langt om længe gøre det samme.